

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 4. december 2023

Hermed sendes følger besvarelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri af spørgsmål nr. 1 til B 6, forslag til folketingsbeslutning om at skærpe dyrevelfærdslovens straffebestemmelser, som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 14. november 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carsten Bach (LA).

Spørgsmål nr. 1 til B 6 fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

”Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 60, at »Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.« Vil ministeren bekræfte, at »den, der ved dom« både kan være en fysisk person og en juridisk person, således at både fysiske personer og juridiske personer kan straffes? Vil ministrene oplyse, hvorfor bestemmelsen ikke er anvendt i den konkrete sag fra Skals om vanrøgt af heste? Vil ministeren undersøge, om der er juridiske gråzoner i dyrevelfærdslovens straffebestemmelser, som gør, at fysiske personer gennem en selskabsstruktur kan undgå at få frataget retten til at beskæftige sig med dyr?”

Svar

Dyrevelfærdslovens § 60 omfatter kun fysiske personer. Dette kan bl.a. udledes af bestemmelsens ordlyd og ordet ”personligt”. Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne til en tidligere ændring af dyreværnsloven i 2007¹, hvor der bl.a. blev indført en bestemmelse, der giver mulighed for at frakende et selskab m.v. (juridiske personer) retten til at drive erhvervs-mæssig virksomhed med transport af dyr (nu dyrevelfærdslovens § 64).

Dyrevelfærdslovens § 60 er en særregel, der træder i stedet for den almindelige regel i straffelovens § 79 om rettighedsfrakendelse. Straffelovens § 79 finder efter omstændighederne anvendelse i tilfælde, der ikke er omfattet af dyrevelfærdslovens regler om rettighedsfrakendelse.

For så vidt angår den aktuelle sag fra Skals, så er sagen stadig verserende og under behandling af myndighederne. Jeg er ikke bekendt med vurderingen af spørgsmålet om eventuelt grundlag for rettighedsfrakendelse i tidligere sager.

¹ [L 215, 2006-07 - Forslag til Lov om ændring af dyreværnsloven \(retsinformation.dk\)](#); afsnit 4.3. i de almindelige bemærkninger og afsnittet til nr. 3, herunder § 29 d, i de specielle bemærkninger.

I forhold til brugen af dyrevelfærdsloven § 60 kan det dog bemærkes, at det fremgår af forarbejderne², at da frakendelse i f.eks. landbrugsforhold kan være af ganske indgribende betydning for den dømte, bør frakendelse i sådanne sager, hvor der ikke foreligger mishandling eller gentagelsestilfælde, kun ske, hvis det udviste forhold og oplysningerne i øvrigt giver grundlag for at antage, at der foreligger nærliggende risiko for gentagelse.

Som jeg nævnte under 1. behandlingen af beslutningsforslaget den 9. november 2023, så vil jeg igangsætte en undersøgelse af regler og praksis på området vedrørende sanktionering, herunder en undersøgelse af brugen af og mulighederne for frakendelse af retten til holde dyr.

Jacob Jensen

/

Paolo Drostby

² [L 39, 1990-91 \(2.samling\), Forslag til Dyreværnslov.pdf \(folketingstidende.dk\)](#); afsnit 5.12. i de almindelige bemærkninger.